



БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ



ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ :

на годину	5 дин.
за пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

Недеља 18. марта 1890.

Цена је отласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати упутницом на општински суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

ГРАЂЕЊЕ ВОДОВОДА

Последња студија техничког пододбора о начину за извршење новог водовода

Пошто је и пројект за вод вод београдски већ готов и прегледан, технички одбор, који је пре две године образован, да претходне радове изврши, сматра да је свој задатак испунио, те је готов да Општини београдској преда сва прикупљени стручни материјал и пренеску, а уједно да поднесе рачун о утрошку одобрених кредитита за истраживање воде.

Овом приликом технички одбор хтиће да извести Одбор општински и о неким мањим накнадним радовима, који се у току израде самога пројекта морали предузети, а о којима до сада није имао прилике да реферише.

На име, при израђивању пројекта показало се, да оно место, које је непрвично било предвиђено за смештај спољне инсталације, није најновољније за подизање пуних грађевина, а то поглавито с тога, што би биле потребне тешке и скунопене фундације, а и осигуравање од поплаве исто би тако са великим издатцима било скоччано.

Тим поводом тражено је пројектанат, писмом својим од 16 | 28 VIII. 1889., да се накнадним сондажама у Макишу одреди сплурнији и пробитачнији положај за инсталацију спољних построја.

Према одредбама уговора за израду пројекта, од 22. III. 1889. г., општина је била дужна да та накнадна испитивања предузме а технички одбор, увидевши умсност и корист њихову, приступио је одмах и извршењу. Материјалиних тешкоћа око извршења тих радова није било, пошто је из одобрених кредитита за истраживање воде било јоште на расположењу новаца, колико је за те накнадне радове потребовало.

Но како се су чланови техничког одбора, који су у име његово све претходне послове за водовод руководили, у доба када је пројектант извршење поменутих радова захтевао, на страни налазили; то је тек по њиховом повратку било могућно, да се на лицу места, а у споразуму са пројектантом, г. Смрекером, утврди на којем месту и какве сондаже ваља накнадно предузети – те је то учињено тек 1-ог Септембра прошле године.

Сам рад трајао је више од месец дана а резултате истога могао је технички одбор пројектанту испратити тек 10-ог Октобра прошле године.

На тај начин проузроковано је у самој изради пројекта задоцнење од 6 недеља; но оно је било неизбежно, и у интересу економије при грађењу водовода. У исти мах тиме је констатовано, да за то задоцнење нема никакве кривице самога пројектанта.

Овде је место да се сетимо и обећања техничког одбора, које је он у више прилика у својом ранијим рефератима чинио, а које се односи на израду општиног стручног извештаја о извршним претходним радовима.

Детаљисан извештај о таквим пословима, са свима прикупљеним податцима и графичким прилозима, користан је, како у интересу науке, тако и за Општину која је таква испитивања предузела; јер на тај ће се начин пред стручним светом констатовати, да ли су предходни радови извршени са потребном озбиљношћу и према сувременим захтевима науке.

Такве извештаје у новије доба обично публикују све општине, које овакве замашне радове предузимају и извршују.

Са обзиром на то и технички одбор обећаје да по свршетку истраживања поднесе тако спремљен стручан извештај.

Међу тим, пошто је то замашан и трудан зналачки посао за који треба и времена и извесних трошкова, технички одбор до данас није могао да испуни своје обећање. Тиме пак није речено да тај посао мора остати неуређен, нити у овом случају оложено значи и остављено, а ми имамо примера где су такве радове накнадно публиковали и други људи, којима стоје на расположењу много већа срества и више стручних снага. Тако је и минхенска општина такав извештај штампала, пошто је нов водовод већ готов био.

Технички одбор мисли, да је нашао најбољи начин за извршење и овог посла, стављајући га у дужност надзорној комисији, која ће у име Општине руководити пословима за грађење водовода, а о којој ће мало ниже бити општеније говора.

Даље пошто је технички одбор, поред извршења претходних радова, узгряд спремао и неке податке, потребне за пројектовање канализације, а канализација вароши такав је посао који треба упоредо са водоводом, или бар одмах за овим да се предузме; слободни смо на овоме месту да обратимо пажњу Одбору општинског и на то, да би зарад начелног решења питања о канализацији ваљао што пре тај посао поверити једној стручној комисији од инжињера и лекара

Најзад на овоме месту дужност је техничке комисије да Одбору Општинском и о следећем реферише.

Са обзиром на то, што Општина београдска мора да тежи, да послове око грађења водовода а и доцније радове при употреби истога, врши по могућству само својим људима: технички је одбор 31. III. 89 поднео првог Одбору општинском, да једнога од млађих и способнијих инжињера наших упути на рад код г. Смрекера, при грађењу водовода у Ђубљани.

То је Одбор општински на састанку својем од 3. VI. 1889., и решио; а послат је г. Јоца Јовановић, окружни инжињер смедеревски, који се морално обвезао да при извршењу водовода као инжињер стави своје услуге Општини београдској на расположење.

Исти је г. био о трошку Општине београдске за време од близо 6 месеца, а вратио се из Ђубљане око половине Октобра прошле године, пошто је грађење водовода у Ђубљани у главноме довршено било, а он није пристао да по жељи нашој и даље остане на раду код г. Смрекера.

Г. Јовановић поднео је, као свој извештај кратак опис новог водовода у Ђубљани, са више прилога тамошњих инструкција за разне радове при грађењу истога, што се све овде под 1. прилаже.

По уверењу г. Смрекером, а тако исто и председнику Општине Ђубљанске, г. Јовановић показао се као потпуно употребљив и за своје време својега рада у Ђубљани био је приложен и ревностан, тако да ће и при грађењу нашега водовода моћи бити корисно употребљен.

Сем помоћи од Општине београдске, приликом повратка својег из Ђубљане, добио је г. Јовановић новчану награду од г. Смрекера и од општине Ђубљанске, од првога 100 а од друге 250 фор. аустр. вредности, што такође служи као доказ да је својим радом у Ђубљани одговорио нашим очекивањима.

Одбор општински поступиће према овоме, само у својем интересу, ако при узимању потребног стручног персонала за грађење водовода има у виду и г. Јовановића, те га као једнога од својих инжињера ангажује и на томе послу употреби.

Сматрајући овим свој посао као довршен, и положајући Одбору општинском у своје време дати јој мандат, техничка комисија за извршење претходних радова за водовод, осећа уједно као своју моралну дужност, да изнесе своје мишљење и о самоме начину грађења водовода.

У својем извештају од 12^{*}.II. 1889. год, технички одбор имао је већ прилике да заступа мишљење, да ће за Општину београдску бити најкорисније, да грађење својег водовода предузме у сопственој режији. Па може се узети и да је Одбор општиње вароши Београда то начелно и усвојио; јер је решењем својим од 15.II. 1889. год овластио председника Општине и технички одбор да продуže преговоре са г. Смрекером, односно закључења уговора за руковођење грађењем, на тој основи па да уговор поднесу на одобрење.

Технички одбор и данас стоји на истом земљишту, а противан је давању целога посла у израду једноме предузимачу поглавито из следећих разлога.

Извршујући водовод преко једног главног предузимача, општина губи много од својег непосредног утицаја на сам ток радова при грађењу водовода и скучава своју слободу диспозиције. А ово је штетно с тога, што никада није могућно, а нарочито не за вароши као што је Београд, где јоште ни регулација ни многи други радови нису извршени, да се сва техничка испитања са потребном детаљношћу у напред реше. На против много штета има тек да се дефинитивно диспонује у току радова, па и сам обим појединих радова мораће у оквиру укупног посла да се делимице повећава или смањује.

Грађење водовода преко једног предузимача стало је Општину много скупље, но ако тај посао у својој режији изврши, То је с тога, што и генерални предузимачи врше поједине послове преко мањих предузимача; па тако често један посао прође кроз више руку, докле дође до правог извршења. При томе разуме се да и непосредни извршилац, и сви посредници до главног предузимача, заједно са овим траже своју добит. Примера о томе имали смо и ми при извршењу грађевинских послова на нашој државној жељезници. Дакле ако Општина буде непосредно давала у израду све поједине послове при грађењу водовода уштедиће велики проценат од укупне суме за грађење, који би иначе као добит морала предузимачима дати.

Даље, кад се укупни посао даје једноме предузимачу у израду, никада није могућно са истим тако детаљни уговор саставити, којим би се могло унапред предвидети, како ни у којем погледу интереси општински не би дошли у опасност.

Куд и камо је јоште неповољнији случај, кад је главни предузимач уједно и концесионар или зајмодавац. Такви концесионари, а нарочито какви су се нама до сада са стране нудили, траже пре свега неоправдано велику добит, и за једну и за другу услугу; а поврх тога, на штету целе установе, обично теже они и неоправданој економији у своју корист, како при грађењу тако и доцније при експлоатацији. Ка томе долази и то, што није могућно довољно сигурно и успешно контролисање концесионара у вршењу њихових обавеза, поред знатних трошкова за то и т. д. Све је то у велико искрством потврђено, јер где год су поједине вароши своје потребе на тај начин подмршивале нема скоро случаја, да се нису озбиљне незгоде и компликације изродиле; па је то често ишло до тога степена, да би се поједине општине радије лишиле и користи од појединих установа својих, кад би се само могле ослободити глобација, што су их саме себи на врат натовариле. Уједно концесионари који на „Оријенту“ у који обично и насјачају, какве послове предузимају, траже претерану гаранцију залогом најважнијих прихода; тако, да би Општина одузела себи могућност да доцније предузме извршење и других својих установа, које буду од потребе.

Најзад било да Општина врши своје послове преко концесионара или главних предузимача, било у сопственој режији, она мора поднети извесне трошкове за вршење назора. Ти су трошкови истини већи при раду у режији, али је с тога и сигурност за правилну израду много већа, а интереси су општински боље очувани. Уједно вишак трошкова око надзора, при

извршењу послова у режији, када и камо је мањи од суме, која би се као добит морала каквом главном предузимачу издати; тако, да се може са сигурношћу рачунати, да ће Општина при грађењу уштедити најмање 15% од укупне суме, ако водовод у сопственој режији изврши а то извесно није мало при овако великому послу.

Данас шта више није већ толика оскудица ни у спремним људима код пас, да би се морало приступити извршењу водоводе на један или други од она два, истина комотица или и скупља и некориснија, начина. А вршећи посао у режији, Општина ће имати прилике и да обрати пажњу на дољну спрему својих људи, како ће их моћи са коришћу употребити при обрђању и експлоатацији новог водовода.

Па на крају крајева, подижући нови водовод, Општина мора првенствено да има у виду побољшање санитетских прилика мора дакле да створи могућност, да грађанству даде што већу количину воде, по што мању цену. То се пак у принципу већ не може да сложи са давањем водовода у концесију.

Одбор општине вароши Београда има дакле пуно основа и разлога, да данас дефинитивно реши, да се грађење варошког водорода изврши у општинској режији.

Питање је сада, да ли је извршење водовода у општинској режији могућно, као и на који би се начин то сигурно и корисно извести могло.

Технички је одбор потпуно убеђен у могућност таквога рада, а изложиће овде како мисли, да ће бити најкорисније, да се изврши организација целога поса.

Персонал данашњег пијевњерског одељења у београдској општини и сувише је мали а редовним пословима толико претрпан; да не може бити ни помисли, да се са тим персоналом може извршити тако велики посао, као што је грађење водовода. Према томе Општина београдска мораће и у томе погледу сљедовати примеру многих других општина, које су такве радове вршиле; дакле мораће образовати нарочити грађевински биро, са потребним персоналом, зарад непосредног руковођења свију грађевинских послова при грађењу водовода

(наставите се)

СМРЕКЕРОВ ПРОЈЕКТ

Извештај комисије о прегледу пројекта по уговору израђеног за н. водовод.

Решењем Одбора општинског од 20. Новембра 1889. године, одређени су подписани у комисију за преглед г. Смрекеровог пројекта за београдски водовод, што га је израдио по нарочитом уговору са Општином.

Комисија се састала први пут 3. Децембра пр. год. и пошто је поверили јој посао у 14 састанка довршила, част јој је овим поднети Одбору општинском извештај о учињеном прегледу, са својом оценом поменутог пројекта.

Сходно уговору са Општином, г. Смрекер је поднео сем пројекта, који се састоји из 30 листова цртежа у формату 70 на 100 сант., јоште и извештај са 150 писаних страна, предрачун са 164 писаних страна, и таблице о посматрањима вршеним за време предходних радова, са 50 писаних страна.

Пре него што пређемо на оцену поднесених радова изложићемо у кратко диспозицију водовода по овом пројекту.

Цео водовод састоји се у главноме из следећих постројења:

- 1.. Постројење за прикупљање воде,
- 2.. Постројење за црпење и издавање воде,
- 3.. За спровод воде до резервоара,
- 4.. Резервоар, и
- 5.. Постројење за развод воде по улицама.

Сва ова постројења пројектована су, са обзиром на главни захтев у прописаном програму за израду пројекта: да водовод даје у прво време просечно 2000 куб. м. а у максимуму 3000 куб. м. воде дневно, а при дневном раду мањина од 20 сати.

1. Постројења за прикупљање воде

подељена су у пројекту на две групе и то:

а., престројења за црпење подземне воде из Макиша.

б., престројења за прикупљање воде са извора Беле воде и других, који падином жарковачком на површину избијају.

Општа диспозиција ових постројења представљена је на листу 7.

За вајеке подземне воде, пројектовани су бунари са филтрима по систему Смрекеровом, а за прикупљање изворне воде само је генерално изложен и описан начин, како би се те воде имале ухватити.

Са обзиром на то, што се по програму тражи за бунаре резерв од 25%, и што је бунар, који је у цељи квантитативног покушаја за време претходних радова постављен, а који је истоветан са пројектованим бунарима, давао за време црпења преко $11\frac{1}{2}$ лантара у секунди, при спуштеном нивоу воде у њему за $3\frac{1}{2}$ м.; пројектовао је г. Смрекер пет таквих бунара, који ће се у извесном размаку један од другог поставити, приближно у једној линији управној на ток подземне воде. Конструкција ових бунара представљена је на листу 9.

Од прилике у средини између ових бунара, а ближе друму рудничком, диспонован је главни зидан бунар, из кога ће се вода присти.

Вода из појединачних бунара, долазиће у главни бунар патегама од гвоздених цеви, које своје сисаљке имају у више пomenutim бунарима, а другим крајем улазе у главни бунар. Конструкција главног бунара изложена је на листу 8.

2. Постројења за црпење и издизање воде

пројектована су на следећи начин:

У близини главног бунара, намештена је зграда са свом потребном инсталацијом за црпење и издизање воде.

Сва машина инсталација извршена је са резервом од 100%, а јачина за потребне машине, кетлове и прске израчуната је према потребној количини воде и висини резервоара у који има вода да се истерије.

Сем ове зграде са машином инсталацијом, пројектована је у близини зграда са становима за машинисте и једна шупа за угља, са колском вагон за мерење угља. Све ове зграде са целом машином инсталацијом, представљени су на листовима 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. и 18.

3 Справод воде до резервоара.

За спровод воде, од места где се пропа да резервоару поставиће се, дуж друма рудничког и точицдерског, цеви од ливеног гвожђа, у прошираној дубини испод површине земље.

Ситуација довода представљена је на листу 19. и 20., а уздужни профил на листу 21.

На за то потребним местима предвиђен је известан број хидраната за ветрење (испуштање ваздуха) цеви, као и известан број затварача за испирање довода.

Исто тако предвиђене су и грађевине за прелаз точицдерске реке, железнице и мокролушки потока.

4. Резервоар.

Зидан резервоар, из којег ће се вода по вароши разводити, пројектован је на вису у близини крста Св. Саве (Возарићев крст.)

Дно резервоара постављено је на коту 145 м. над јадранским морем. — Висина воде у резервоару износи 3,5 м., а резервоар је подељен у две једнаке потпуно одвојене коморе, свака са запремином од 750 кубних метара.

Резервоар ће се укопати у земљу и озго засути за 1,5 м. земљом, ради одржавања сталне температуре у њему.

На листовима 22. 23. 24. и 25. представљена је конструкција резервоара у свим детаљима, и са графичким израчунавањем јачине сводова и зидова. Ради ветрења резервоара предвиђени су до изнад насила нарочити вентилатори.

5. Развођење воде по вароши

Вода ће се по вароши разводити цевима од ливеног гвожђа. А цеви су те с једне стране у вези са цевима које спроводе воду у резервоар, тако да се вода може непосредно из доводних цеви по вароши разводити; са друге стране пак спојене су са резервоаром, из којега ће вода по вароши отицати, у време највећег потрошка и за време кад парне прске не раде.

Развођење је извршено комбинацијом система рачвања и циркулационог система.

За гашење пожара и поливање улица постављени су хидранти, а ради испирања цеви, затварања појединачних огранака у случају оправке и иначе, предвиђен је потребан број затварача. Исто тако и за раздавање воде по улицама пројектоване су чесме, у виду гвоздене стублине а са нарочитим затварачем.

Највећи пречник цеви, које ће се у варошкој мрежи употребити, износи 300 а најмањи 80 милиметара. Укупна дужина цеви по свима улицама износи $40\frac{1}{2}$ километара.

Ситуација целе мреже цеви по појединачним улицама, са назначењем места где ће доћи затварачи и хидранти, као и са назначењем калибра појединачних водоводних цеви, представљена је на листу 26.

На листу 27. изложene су нормалије цеви од ливеног гвожђа, са наглавком и са ободом, као и појединачних специјалних делова цеви.

Типови предвиђених затварача, хидраната и чесама, представљени су на листовима 28. 29. и 30.

Извештај, који је уз пројекат послат, подељен је у два дела.

У првом делу описаны су претходни радови и то: од 1. до 9. стране изложена је у кратко хидрографија околине Београда, а на листу 1. приложена хидрографска карта те околине. Од стране 9. до 27. изложена су хидролошка испитивања за време предходних радова;

Од стране 27. и до 41. саопштени су податци за израчунавање потребне количине воде;

А од стране 41. до 89. наведени су захтеви о квалитету воде у опште, и описана је вода, која ће се употребити за будући београдски водовод.

У другом делу извештаја подробно је изложена на страницама 89. до 147., диспозиција целог водовода, са детаљним описом и мотивацијом свију пројектованих грађевина.

Предрачун састоји се из седам одељака, а срачуната суме дели се према томе овако:

1., Постројења за прикупљање воде	—	—	232.500	д.
2., Постројења за црпење и дизање воде	—	—	325.000	,
3., Довод до резервоара	—	—	455 000	,
4., Резервоар	—	—	76.000	,
5., Мрежа цеви по вароши	—	—	610 000	,
6., За откуп потребног земљишта	—	—	50.000	,
7., За надзор при грађењу и за непредвиђено	—	—	125.000	,

1875 000 д.

Целокупна суме дакле по предрачуна износи 1,875 000 динара.

Као трећи прилог пројекту додат је табеларни преглед посматрања стања подземне и савске воде, за време предходних радова, и то: на првих 7 страна посматрања у бунару општинском код Тоболаровог млина; на страницама 9. до 37. посматрања у избушеним рупама у Макишу бр. 1—12 у околини Белих вода; од странице 38. до 53. посматрања у осталим рупама у Макишу бр. 13—25 и на Сави.

Како се укупан посао за грађење водовода може поделити на две врсте радова, на радове грађевинске или инђињерске у ширем смислу, и на радове машинске; то се и комисија поделила на две групе, ради детаљнијег прегледа укупних пројективних радова.

Г.г. Јосимовић, Стаменковић, Главинић, Милашиновић и Марковић, предузели су преглед инђињерских радова, а г.г. Селесковић и Зорић прегледали су пројектовану машинску инсталацију.

Остали чланови комисије као нетехничари, нису редовно присуствовали састанцима комисијским; од техничара пак г. Анта Алексић налазио се на путу, а г. Милош Ђамјановић мора да је на други начин спречен био, те није никако дошао.

Приступив прегледу пројекта, комисија је исти узела у оцену, т. ј. да ли у колико одговара уговору и програму на основу којих је грађен, као и да ли је са општег стручног гледишта потпуно и целиснодно израђен?

Тим својим прегледом комисија је нашла, да је у погледу прописаног програма за израду пројекта, г. Смрекер одступио само у толико, што је за парне машине, у место тражене резерве од 50% пројектовао за исту резерву од 100% — Ово увећање резерве међу тим иде само у прилог веће сигурности при раду, а потпуно је оправдан и с погледом на експониран положај машинске инсталације код Белих вода као и у опште с погледом на наше грађевинске прилике, према којима би и најмања оправка могла да проузрокује дангубу и прекид у употреби водовода. Сем тога, машинска инсталација са већом резервом, дозвољава у свако доба и лакше увећање укупног потрошка воде.

Остале тачке програма испунио је г. Смрекер потпуно.

*



У погледу опште диспозиције и поједињих пројектованих грађевина, комисија је нашла: да ће према резултатима добијеним за време предходних радова, пројектована 5 бунара бити довољна да крај захтеване резерве од 25% дају просечно 2000 и у максимуму 3000 куб. м. воде за 20 сати сваког дана; а тако исто и размах ових бунара и њихов положај такав је, да црпење воде из једнога неће утицати на црпење из суседног бунара.

С погледом на што већу сигурност односно количине воде и лакше увећање исте доцније, уместо је што се уводи и вода са извора Беле воде, и других ситнијих извора који жарковачком падином избијају

Систем бунара за црпење воде, у погледу конструктивном за сада се сматра као најбољи, а нарочито за случајеве где се вода прије из пешчаних слојева, као што су слојеви у Мачишту.

Бунари су потпуно осигурани од мешавине горње воде у Сави, те су на тај начин, као и све зграде за спољну инсталацију, осигурани од поплаве.

Један од најглавнијих а и најскупљих делова сваког водовода, јесу цеви за спровод и развођење по поједињим улицама.

Према томе дакле и цена укупног водовода зависи у велико од тога, да ли су за све те цеви димензије рационално израчунате, или не.

Пречник доводних цеви зависи у главном од количине воде, која се у резервоар диже, и од висине тога издизања. Што је пречник цеви при истој количини воде већи, у толико ће отпор при кретању воде у цевима бити мањи, те ће моћи дакле и мањинска инсталација да буде јевтинија. друге стране опет цеви са већим пречником несразмерно су скупље од цеви мањега пречника.

Са обзиром на ова два супротна захтева, где са погледом на једну корист ваља претпоставити већи а са погледом на другу мањи пречник цеви; г. Смрекер је поставио себи за задатак, да изнађе тако звани финансијски најкориснији пречник за доводне цеви, т. ј. такав пречник, за који ће специјално у овом случају сума из трошкова за набавку цеви и за потребну моторну снагу, а са додатком капиталисаних трошкова око издизања воде, бити најмања.

Решењем овог задатка добио је г. Смрекер као најрационалнији пречник за доводне цеви од 267 м.м., па је исти, са обзиром на већу сигурност, а нарочито на могућност спровођења и веће количине воде доводним цевима, увећао исти на округај број од 300 м.м.

(наставите се)

РАДЊА ОПШТИНСКОГ ОДВОРА

IX. РЕДОВНИ САСТАНАК

28. фебруара 1890. год.

Били: Заступник председника, члан суда г. Светозар Карапешић; чланови одбора: г.г. С. Х. Милићевић, М. Цветковић, Љ. Димитријевић, Др. М. Т. Леко, М. Јовановић, М. М. Терзибашић, Ј. Ж. Ђурић, В. Николић, Р. Петровић, Р. Р. Ћирковић, Љ. Јовановић, М. Николић, К. П. Михаиловић, К. Б. Михаиловић, Ј. Љ. Глеловић, А. Шток, М. Капетановић, Л. Дашиковић, Ј. Станковић, Р. Драговић, М. Јоимовић, В. Виторовић, Н. Л. Милишић, Љ. Николић, М. Ј. Марковић, К. Д. Главинић, Ј. Петковић, И. Цветановић, М. Јовановић, А. Ј. Одавић, Н. Р. Поповић, Д. Најдановић.

I.

Најпре је прочитан и без измене усвојен записник одлука из последње седнице, од 23. ов. мес. а за тим је заступник председника хтео да даде одговор на питања из ранијих седница, или како на дневном реду има питања која се не могу одлагати — решено: да се одговори председништва одложе за ванредни састанак.

II.

По достави одборника г. Николе Милишића да је кућа у којој станију ноћни стражари веома влажна и по здравље шкодљива, председништво изјавило да ће наредити комисијски преглед и даље што буде потребно предузме.

III.

Одборник г. Др. Марко Леко примећује да је раније наређено да се средом и петком редовно астаје комисија која

прегледа прошлогодишње рачуне општинске, и како се јаде не може да одлаже, држи да би од сада требало или седнице одбора или састанак комисије у други дан, место среде, одређивати. Налазећи да је среда већа и посебан дан за седнице одборске, одобрено: да се састанци комисије за преглед рачуна не сазијавају средом, него другог ког дана.

IV.

Шоводом доставе одборника г. Р. Драговића: да је калдрма на прузи од царинског пристаништа до жељезничког пасина дosta искварена, решено: да комисија од г.г. К. Главинића Ј. Големовића и А. Штока одмах учини преглед и поднесе реферат, како би се оправка могла на време предузети и што пре сврши.

V.

Председништво саопштава да је комисија учинила преглед акта и испитала радњу општилскога Суда по наплати калдрмије коју општини дугују браћа З. Поповић, и да ће мишљење комисије лично дати оплашћени члан.

По саслушању реферата известиоца комисије г. Јов. Симића, Одбор је одлучио: да се предмет преда општинском Суду да по § 465. зак. о поступку судском надлежно поступи.

VI.

Председништво саопштава да је по ранијој одлуци одборској чињен корак код Г. Министра грађевина за одобрење да се за општину може у потребној количини превући моравски шљунак по цену по коју га је држава за своју потребу набавља. Али како се најпре има да подмири државна потреба општине је одговорено да мора сачекати најмање месец дана. Услед овога држана је 23. ов. мес. лицитација за набавку 5865 m^3 туцаног шљунка колико је потребно па да се ове године може извршити оправка насипа.

На лицитацији није ниједан предузимач хтео да лицитира што се у кратком року тражи велика количина шљунка па им је немогуће обвезати се да шљунак лиферију по повољнију цену.

Узимајући у обзир могућност да се због пролетње поплаве моравских долина може врло лако знатно дуже чекати на моравски шљунак, Одбор је одлучио: да комисија од г.г. Р. Драговића, Мише Николића и Мијаила Цветковића обиђе све београдске камене мајдане и покупује оне количине туцаног шљунка које се у мајданима готове налазе, и које према томе могу по јевтину цену добити. За осталу количину обратити се опет Г. Министру грађевина молбом да се превлачење морав. шљунка за општину колико је могуће више ускори.

VII.

Грађевинско одељење рефирише да је друга лицитација за набавку 659 куб. мет. дунавског и савског песка држана 27. о. м. Испала је од прве скупље а остало на Петру Димитријевићу, и то: дунавски по 2·80 а савски по 3·81 дин. од куб. метра.

Усвајајући лицитацију Одбор је решио: да се узму свих 659 к. мет. дунавског песка с тим да лифера предају изврши у року од 15 дана.

VIII.

Према реферату грађевинског одељка да и на другој лицитацији за набавку олучног и ивиčног камена није било лицитаната — одлучено: да општина сама набави камен и узме раденке па у режији грађевинског одељка да се изради потребна количина ивиčног и олучног камена — за калдрму у фрушкогорској улици.

IX.

Председништво рефирише да је до сада и у варошком и у савамалском кварту вршио дужност један општински лекар г. Др. М. Хаџи-Лазић, или како су данас послови општинскога санитета још већи, налази да упражњено место треба што пре попунити, те тако да савамалски кварт добије свога лекара, који ће у томе кварту и становати; а у кв. варошком Др. Хаџи-Лазић да може поред свију дужности он. лекара обратити и што већу пажњу прегледима на пијаци.

Слажући се с гледиштем представништва, Одбор одобрава: да се одмах распише стечај за општинског лекара у кварту савамалском.

X.

Према накнадном тражењу Управе вароши, избрали за



присутике кривичним испитима у кв. теразијском још и ова лица: Јивко Тодоровић магаз, Мијаило Михаиловић бак, Младен Милећ трг., Димитр. Кнежевић трг., Спасо Илић механич., Мијаило Тодоровић магаз, и Биљан Вуковић каф., а ослобођени Сава Недељковић и Ник. Јовановић лебар.

XI.

Према молби и поднетим лекар. сведоцбама ослобођен од тутурске дужности г. Илија Савић а на његово место за глав. тутора палилулске цркве изабран: Младен Стојићевић рентијер.

XII.

Грађевинско одељење реферире (Г.Бр. 84) да су се две одлуке одбора из прошле године показале непрактичне и по интересе општине и штетне, и да их с тога треба укинути. Прва: да место 10% може лиценција при лиценцији полагати кауцију 5% у готовом а других 5% да му се у таквом случају задржава од прве рате зараде; а друга: да се у условима лиценције ставља да отпади камена остају својина општине.

Из показаних разлога пајаџићи да је гледиште грађевинског одељка умесно, Одбор је решио: да се обе ове одлуке укину а што се тиче кауције при лиценцијама, придржавати се само закона.

XIII.

Између „јевремове“, „дечанске“ и ул. „градско поље“ стоји неоткопан један троугао за који је по разумевању комисије откопавање одобрено решењем о откопавању самих улица, на чијој се средокраји овај троугао налази. Али како председништво не жели да се без знања Одбора и тај делни узима у посао, моли да седница донесе закључак.

Делни гледиште комисије, Одбор одобрава: да се по иницијативи откопа и овај део, који није до сада откопан, а земљу предузимач да односи.

XIV.

Заступник председника изиоси акт Живка Кузмановића трг., којим моли да Одбор општински узме у оцену: да ли би и по саму општину било корисније ако се промени линија регулације у ул. у колико је потребно дати други пресек па да он може поднеп дуж целог свог имања велику зграду са лепим фасадом.

Пошто молилац изјављује да за земљиште које отпадне, не тражи накнаде, Одбор је решио: да комисија од г.г. М. Јосимовића, К. Главинића и М. Капетановића даде мишљење неће ли бити какве штете по суседе и по саму регулацију целе улице, ако одбор усвоји и Г. Министру грађевина препоручи што молилац тражи.

XV.

По прочитању акта Управе друштва: „Кола Јахача“ којим се од општине тражи помоћ за утакмицу што ће се приредити приликом Стогодишњице Господара Јеврема, Одбор изјављује: да општини није могућно давати помоћ и ва утакмице које друштва приређују; а у овом случају тим мање, што је прилогом за утемељачки фонд општина учвнила према „Колу Јахача“ и његовој цељи колико је могла.

XVI.

Председништво саопштава да је на дневном реду извештај комисије која је имала у задатак да измени називе оних улица које су имале неподесне називе и за варошке одељке.

По саслушању комисијског реферата (АБр. 363.) и објасњења известиоца г. К. Главинића усвојен: предлог г. Ђоке Димитријевића да се извештај комисије претходно изнесе на јавност у општинском листу да би се дала прилика да се Одбор и грађанство узме у оцену мишљење комисијско. — Према овоме, решењу да се приступи после неког времена.

XVII.

По саслушању акта којима се траже уверења, — Одбор је изјавио: даје г. Др. Никола Х. Николић лекар, доброг владања и стања, Коста Гроздановић кочијаш доброг владања а спротив стања, Никола Блажић механиција, непознат; и Сима Павловић кафец доброг владања.

Х. РЕДОВНИ САСТАНАК

3. марта 1890. год.

Били: Заступник председника члан суда г. Светозар Карапешић, чланови одбора: г.г. М. Јанковић, Љ. Јовановић, М. Јосимовић, Соломон

Ј. Авијел, Ђ. Димитријевић, А. Ј. Одајић, М. Капетановић, М. Николић, М. Цветковић, Ђ. Николић, Н. Р. Поповић, Р. Пуљевић, К. П. Михаиловић, М. Јовановић, М. Ј. Марковић, К. Д. Главинић, Др. М. Т. Леко, А. Шток, М. Веливарић, Ј. Тадић, Л. Дашковић, Н. Л. Милишић, И. Цветковић, В. Виторовић, Д. Најдановић, Р. Драговић, Ј. Ђ. Големовић.

I.

Пре то што се прешло на дневни ред прочитан је и примљен записник одлука из последње седнице.

II.

Одборник г. Никола Милишић интервјуше председништво: да ли му је познато да предузимач који откопава „крагујевачку“ улицу не односи земљу у „Књаз-Милошеву“, како је погођено, него њоме насила фрушкогорску улицу, која је много ближа.

Заст. Председника одговара да је интервјуант преухитрио саопштење, које је председништво спремило за данашњу седницу; наводи да је општински Суд допустио да предузимач насила у фрушкогорској улици извесну количину земље, да би улица у целом простору своме добила висину каква је по нивелацији потребна па де се може калдрмисати.

Обзиром на то што је у ранијој седници решено да се калдрмише фрушкогорска улица како би она служила за саобраћај кад се у „књаз-Милошевој“ улици наспање оточне и због тога саобраћај у њој забрани. — Одбор одобрава: поступак Суда остављајући председништву да постигне јевтињу цену превожње, пошто је фрушкогорска улица ближа, и да настане да се пре калдрмисања добро набије земља која се сада буде насула.

У исто време председништву је препоручено да у идућој седници реферире чијом кривицом вије раније кад је фрушкогорска улица насула нивелисана, насуто земље колико је требало.

III.

У одговор на питање г. К. Главинића о неизплаћеној калдрмији из прошлих година, председништво подноси реферат рачуноводства с поименичним назначањем колико ко дуѓује општини.

По саслушању реферата који показује да вересија калдрмије износи 19.984,54 динара, Одбор је примио к знању изјаву председништва да ће општински Суд најживље настати да се од свију дужника наплата пзврши што пре; а у будуће да се неће допустити никакве дуговање, најмање још без потпуног и неодложног обезбеђења општине.

IV.

Председништво дало одговор на интерпелацију г. Н. Р. Поповића из прошле седнице, изјавом: да се приход од аренде прибира уредно а само су два случаја била у пр. години гли се без припадних корака наплата није могла извршити — што је примљено к знању.

V.

По тражењу из прошле седнице да се поднесе извештај о рачунима управе нов. гробља, председништво саопштава да је благајник изјавио ово:

„Благајају новог гробља прегледа на крају сваког месеца исте комисија која врши преглед и других двеју благајна. Тој комисији по генералној одлуци Одбора спада у дужност да подноси Одбору извештај и о гробљанској благајни. Желили пак Одбор да се састави преглед свију издатака од како је постало ново гробље па до данас, то би био посао који иште времена и морао би се поверити најочитом лицу или рачуновођи, кад се овогодишњи буџет сврши. Што се тиче рачуна од како је почетком прошле године извршена промена општинске управе па до данас, о томе се може одмах саставити извод — ако Одбор жели само тај део рачуна.“

Према овоме одговору Одбор препоручује председништву да на начин који изабере, нареди да се састави целокупан извод о свима досадањим издацима и примањима.

VI.

Према одлуци из прошле седнице да се попуни комисија која на основу ранијег решења има да продужи рад и даде мишљење о регулацији у бару велепији, — изабрани за чланове комисије: г.г. М. Николић, Р. Драговић, А. Шток, Мијаило Јанковић с тим да се и оп. инжињер комисији пријужи.

VII.

Председништво саопштава да је изабрана комисија у про-



шлој седници дала мишљење да се може потпомоћи Ж. Кузмановић у тражењу измене регулационе линије у улици „цариградској“ како би дуж целог свог имања добио и авац без преплана те да може саградити кућу са правилном фасадом.

Мишљење комисије усвојено је донуном да за земљиште које отпадне променом линије, молилац нема права тражити никакву накнаду; оно ће потпасти под улицу.

VIII.

Према реферату председништва да се имају одредитељ још три помоћника тутурска, избрани: за Саборну Цркву Риста Милушић; за Палилулску Голуб Јањић; за „Ружицу“ Јана Константиновић.

IX.

По саслушању свију аката, који се односе на кафанско право Косте Ђукчића, изјављено: да у улици „Узун-Мирковој“ гдје он жели отворити кафана није кафана никако потребна, јер их има довољно, и да се по томе отварање нових кафана не сме допустити.

X.

Председништво саопштава да је поднела извештај комисија, којој је поверио да даде мишљење: шта би требало учинити за измену прописа о аренди на клање и продају свињске меса.

Извештај гласи:

Комисија је најпре узела у оцену највише решење од 23. нов. 1859. год. В. Бр. 5169. (Збор XII. стр. 91.) по којем су и друге општине овлашћене да наплаћују таксусу као и београдска општина (по решењу од 10. нов 1853. год. В. Бр. 1100) на свињско месо.

Према овоме комисија је нашла да треба предложити одбору: да преко суда општинског поради код Господина Министра унут. дела да се помчнuto највише решење законодавним путем укине, и овласти општина београдска као и све варошке општине у Србији, да као и за говеђе месо одређују таксусу и начин наплаћивања.

Даље да се у овом законодавном решењу нарочито обрати пажња на прерађивање меса, масти и сланине за извоз, потпомажући сам тај извоз.

Сем овога да се укине сасвим највише решење од 17. јуна 1861. год. В.Бр. 1331. (Збор XIV. стр. 134.) којим је одређела такса за салане.

Највише пак решење од 30. јануара 1861. год. В.Бр. 218. (Збор XIV. стр. 9.) да остане и даље, јер се њиме даје право општини да може одобравати и давати под аренду салане дакле, да може у случају да јој салане нису потребне, и забранити држање истих и таксе одређивати.

Са овим је комисија нашла да нема даље шта да ради, јер би само одређење таксе, дошло доције на ред кад се законодавним путем ово питање реши.

Усвајајући мишљење комисије, Одбор оставља председништву да одмах од стране општине учини надлежном месту потребан корак.

XI.

Према реферату комисије (Л.Бр. 194) о прегледу закупљене куће у којој станују ноћни чувари — решено: да се позове сопственик да одмах предузме поправку по мишљењу комисије.

Не одазове ли се томе, оправка да се изврши по уговору на рачун сопственика.

XII.

Председништво реферише да је дрварске плацеве потребно најти у колико су и улице између њих по извршеној нивелацији добиле вишни ниво.

Према овоме одобрено: да предузимач који из „спасовске“ улице носи земљу у бару венецију код кантара, престане тамо најти земљу, па да продужи најти дрварских плацева до потребне мере.

XIII.

По саслушању аката којима се уверења траже — Одбор је изјавио: да је Милан син Јована Тодоровића доброг владања: а Димитрије Вукдраговић непознат.

XI. РЕДОВНИ САСТАНАК

7. марта 1890. год.

Били: Заступ Прдедништва члан Суда гг. С. Карапешић, чланови одбора г.г. С. Х. Милићевић, М. Јанковић, К. Б. Михаиловић, В. Николић, М. Јовановић, М. Јосимовић, Др. М. Т. Леко, М. Капетановић, Л. Дашковић, К. П. Михаиловић, Р. Петровић, Љ. Јовановић, Р. Р. Ђирковић, Ј. Симић, К. Д. Главинић, А. Шток, И. Л. Милишић, Г. Бркић, В. Виторовић, М. Велизарић, Н. Р. Поповић, М. С. Денчић, М. Цветковић, Р. Драговић, Р. Пуљевић, Д. Најдановић.

I.

По прочитавању записника одлука из ванредне седнице од 3. ов. мес. решено да се учине ове долуне:

а) код бр. 98. да се сопственику куће, у којој станују ноћни стражари, учини отказ, ако не буде хтео извршити поправку по мишљењу комисије;

б) код бр. 105. — да се Кости Ђукићу не може дати кафанско право у „Узун-Мирковој“ улици и с тога, што се у близини налази школа.

II.

Према саопштњу председништва да је одборнику г. Миши Николићу не могуће због послова државне службе бити члан и у комисији за регулацију у бару венецији, одлучено: да се Миша Николић ослободи чланства у реченој комисији, а на његово место изабран г. Мијаило Цветковић.

III.

Председништво саопштава да је конзисторија београдска (Г.Бр. 184.) сировела на увиђај план који је израдио архитект Св. Ивачковић за цркву на новом гробљу — што ће је подићи г-ђа Драгиња удова пок. Ставојла Петровића.

Како је раније од стране општине изјављен пристанак под условом да се црква сагради по плану који је Одбор општински буде усвојио — решено: да комисија од г.г. М. Валтровића М. Капетановића и А. Штока узме у оцену поднесени план и даде мишљење може ли се исти примити.

IV.

Председништво реферише да је остао без успеха покушај да предузимач, који је примио откојавање крагујевачке улице с тим да односи земљу у „књаз-Милошеву“ улицу, спусти цену за превожњу оне количине земље коју је по одлуци из прошле седнице потребно пасути у „Фрушкогорску“ место у „књаз-Милошеву“ улицу.

Како се најтије Фрушкогорске улице мора извршити одмах, да би се могла на време и калдрма свршити — одобрено: да се предузимачу може платити она цена која је уговорена за превожњу у „књаз-Милошеву“ — 63 $\frac{3}{4}$ динара од куб метра.

V.

По прочитавању извештаја комисије, која је имала у задатак да пропише правила за данашње осветлење вароши решено: да се усвоје предлози комисијски с тим да по њима председништво поступи одмах; а у колико је потребно донети и специјалне одлуке, то да се учини у једној од првих седница.

VI.

Одборник г. Н. Р. Поповић управио је питање: је ли истина да су контролори општински ухватили код једног меџара 3 грла бобичавих свиња?

Поводом овог питања председништво је одговорило: да је истинит случај о коме је потекло питање, да ће бити нарочито објасњен, и да је не само тај један случај ухваћен од како је данашња општина управа предузела најстрожије мере да би се лекарски прегледи вршили најсавесније те у будуће стало на пут протурању бобичавог меса; него је било још и других сличних кријумчарских покушаја који показују да је пре данашње строгости контроле, тачности лекарских прегледа, протурање бобичавог св. меса све вишне хватало маха.

VII.

Председништво саопштава да су преко 300 грађана поднели акт, којим траже да се на Зеленом Венцу отвори слободна пијаца према 69. чл. зак. о општинама.

Акт тај гласи:

„Има више од 10 година како се у београдској општини упропашћује један од најзначајнијих прихода, јер је она оштећена са преко 100.000 динара за толико исто време наносила се је неправда једном значном делу грађана, јер му се није хтело

дати оно, па шта он има право као и сваки други грађани. Општи задатак општине да се подједнако одговара потребама њених чланова, била је сиграчка у рукама оних, којима је био највиши циљ само свој лични интерес.

И такав рад — управо такво презирање општинских интереса, такво изгравање права овд. грађана, које је општина дужна да подједнако заштити, веби се истине могло вечно продужити и даље да срећом не дођоше на управу општинску они, којима је највиша цељ општински интерес, п главни задатак да подједнако задовоље потребе овд. грађана.

Доласком тих људи увећан је општински приход у 1889. год. са близу 10.000 динара годишње, које општина има сад од кирије за плац на „Зеленом Венцу“ а грађанима је у неколико задовољена потреба.

И ако овом одлуком није учињено све што треба, ипак тим људима предстоји велика благодарност од нас, јер су учинили оно и онодико, колико су могли по закону.

Но сада, пошто је најновијим законом о општинама подпуну схваћен општи циљ и ујемчено право овд. грађана на подједнако задовољење њихових потреба, ми се обраћамо с молбом, да отклоне и оно ограничење које нас терети, и које може напети штете и самој општини.

На то по тач. З. чл. 69. закона о општинама имамо право, па на основу томе и обраћамо се с молбом одбору да изволи решити: да на општинском плацу на „Зеленом Венцу“ за становнике улице телеграфске, космајске, савске, абаџијске, ломине и остале на овоме крају имамо слободну, без икаквих ограничења пијацу.“

После дуже дебате, решено: да г. Р. Драговић и Марко Велизарић као поверилици Одбора општинског изврше преглед и поднесу реферат, да ли сви потписници имају право гласа на општинском збору, те да се према 69. чл. зак. о општинама може представка њихова у решење узети.

VIII.

По саслушању акта којим се траже уверења, — Одбор је изјавио: да су Андрије Кнежевић, Тимотије Павловић и Давид Ескинази доброг владања а спротног стања; а непознати: Коста Павловић, Милан Превојић, Василије Гандовић, Светозар Филиповић, Јован-Јоца Јовановић, Светозар Ђурић, Лука Остојић, Василије Миловановић, Добривоје Радовановић, Лазар Дамњановић, Милан Баталић, Милутин Стефановић и Ђорђе Петровић.

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Усвојен. По мишљењу стручне комисије, Одбор општински усвојио је пројекат који је за извршење новог водовода, по уговору са општином израдио г. О. Смрекер из Манхайма.

Извештај комисије о прегледу и оцени пројекта, доносимо данас.

Примање. Од сада ће председништво општине примати од 2—4 часа по подне (сваког дана) оне, који подносе молбе или имају да се што жале председништву.

Одбачена. Поверилици, којима је стављено у задатак да изврше преглед потписа на молби оних грађана, који су тражили да се Зелени Венац прогласи за слободну пијацу, нашли су да молба није снабдевена са довољним бројем тачних потписа, и да се по томе, као неуредна, не може ни узети у решење.

Овако је и решено у седници Одбора 14. ov. m.

С изменама. Комисија којој је Одбор општински поверио да оцени може ли се и општина сагласити да црква на новом гробљу (задужбина г-ђе Драгиње п. Стан. Петровића) буде подигнута по пројекту који је израдио г. Св. Ивачковић, поднела је извештај: да је исти пројект раније већ био пред комисијом Господина Мини-

стра просвете и црквених послова и да је она оценила да се пројекат г. Ивачковића с неким изменама може примити.

Пошто су у тој комисији били: г. г. Мих. Валтровић и Драгиша С. Милутиновић, Одбор општински усвојио је предлог да се и од стране општине изјави пристанак под условом измена, које је г. министрова комисија поставила а с којима се и одборска сложила.

Седница. На јучерашњем ванредном састанку одборском прочитан је последњи извештај водоводног пододбора о начину за извршење новог водовода а за тим је приступљено решавању.

С радошћу бележимо на овоме месту да су овим последњим извештајем пододбора за извршење водовода, свршени сви претходни радови. Питање о грађењу водовода приведено је дакле сасма своме крају и по томе више нема икаквих сметњи да се може приступити и самом извршењу водовода; но о томе проговорићемо неколико речи у идућем броју.

Нема места. Из дана у дан општинска управа добија многе молбе за службу општинску и ако је и раније објављено да упражњених места нема.

Постављања се врше по претходно расписаном стечају, и по томе не могу се примати молбе за службу кад упражњених места нема.

Наштампано. Оба извештаја, која доносимо данас, отштампана су као и ранији и у засебне књижице. Ко би желео имати те извештаје може их оба добити у деловодству по ценама од 1 динара.

ИЗ СТРАНИХ ОПШТИНА

Испит за кочијаше. Париска општинска администрација може да се поноси многим установама, којих више ни у којој великој вароши нема, а између оних које показују како се из године у годину администрација варошка све већма усавршава биће од интереса знати да у Паризу нико не може бити фијакериста ако није — ништа мање — „промовиран“ за фијакеристу.

Прошле године заведено је да сваки који жeli бити фијакерист и бавити се том радњом, мора прво положити испит пред сталном комисијом из свега онога што је прописано да један фијакерист треба да зна. Испит је теоријски и практични. У теорију спада топографија Париза, где се између свега осталога тражи знање које су из којих улица линије најкраће да се стигне пре тамо где се хоће; познавање полицајних прописа и правила за фијакеристе; и казне које постизавају оне који непажњом својом проузрокују несрећне случајеве; вођење подвозне књиге и т. д. У практичан испит иде: презање и испрезање коња, терање фијакера по пропису са једним и више коњем, познавање делова запреge и т. д. — Ко из практичног испита прође а из теоријског падне, може после 2 месеца по ново полагати, а добије ли онет слабу оцену, не може за годину дана полагати испит нити бити фијакериста.

За оне вароши, где ни много прече ствари нису посвршаване, ова установа париска само је опомена више да не треба оставити да се фијакерска радња врши у вароши и без најнужније уредбе која би ујемчила да фијакеристе знају бар улице и сва јавна здања.

И за нас корисно. У многим мањим варошима на западу, где се улице не одржавају на савршени начин; морало се приће да тражењу нарочитих средстава, да сваки на лак начин може искорењивати траву која расте по калдрми, и путањама уличним или у дворишту.

Најјевтије и најбоље је средство гасна вода из фабрике ваздушног осветљења, али где тога нема, треба употребити

разблажени цеђ за грађење сапуна са 2—3% караболне киселине. Ако је заметно извештавати се како се прави цеђ за кување сапуна, треба узети 5 кила најевтије соли и помешати са 10 литра воде и у сувим данима заливати појаче траву коју желимо утаманити. После неколико дневног заливања трава ће се осушити и угинути.

Код нас се чељад често мучи сасецањем трескота, незнјујући за друга срества која су бола и јевтиња.

НАШЕ СЛУЖБЕНЕ ИЗЈАВЕ

Није чудо што по кад-кад дође на ред да се пише у листовима и о „општинским контролорима“, али је чудно и пре кора заслужно кад по неки лист олако осуди баш ону радију коју би пре требало одобрити, ако не још и похвалити.

У такву погрешку упаље су „Мале Новине“ својом белешком „Општински Контролори“ у 41. броју, у којој је извесено како је један контролор „бацио око на Богољуба Росулека овд кобасичара,“ упаље у радију његову у намери „да му се освети,“ и под изговором „да је клао неку стоку за коју такса није плаћена,“ изручио му све шунке из саламуре мада су лежале 4 месеца.

Ако би нам у дужности било да узимамо у заштиту поступке појединих органа, кад се они нехочично или намерно с чије стране изврђују, казали би само то да је поступак овог контролора толико потекао из ината („освете“) колико се може мислiti да и белешка „Малих Новина“ није написана за љубав коме. Али место тога, да доказујемо правилност контролоровог поступка, ми исправљамо оно што је важније: у овоме случају није контрола хватала само кријумчарски, без таксе заклану стоку, него је вршен санитетски преглед ради уверења има ли одиста и код Росулека бобичавог меса.

Јер на жалост од како је општанска управа предузела најстрожије мере у хватању оних који на безброй начине кришом колју и распрадају бобичаво месо, од тога доба откровено је већ више не само случајева обичног покушавања да се изигра законска строгост, него тако грозног поступања са пропурањем нездравога меса, да би крињце место обичне иступине казне требало осудити готово на окове.

Овога пута имамо разлога уздржати се од детаљног саопштења какве су од месарских злоупотреба последњих дана похватане, али толико можемо ипак захтевати од листова да олако, без тачнијега знања ствари, не узимају у заштиту бар оне продаваче урађеног меса, који су скорашњи досељеници, и чија сопственост (у колико је законом прописано како своју радију морају водити,) треба да се осведочи.

Обелодањем ухваћених злоупотреба даје се и доказа за потврду оног старог веровања да међу опима коју су донели само зембили а за годину — две стекли читаве канигale, има често највећих варалица и злоупотребљивача околине у којој ћаре и живе.

Наредба

Према правилу за преглед стоке и меса од 7. фебруара 1883. год. Бр. 686. (санитетски зборник књига II. свеска III) забрањено је удевање ваздуха испод коже заклане марве.

Пошто се приметило да се многи клачи не придржавају постојеће наредбе, то се овим поново најстрожије забрањује удевање ваздуха испод коже, и сваки онај који поротивно уради, казниће се по закону.

Од стране Суда општине вар. Београда 7. марта 1890. год. АБр. 187.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

I.

На дан 5. априла тек. год од 3 до 6 сати после подне држаће се у грађевинском одељењу београдске општине јавна

усмена лицитација за грађење нове калдрме у крагујевачкој улици.

Кауција 2700 динара у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови, ситуациони план, попречни профил и предрачуњ, могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Из седнице Суда општ. београдске 8. марта 1890. год. у Београду Бр. 792.

II.

На дан 9. Априла тек. год. од 3 до 6 сати после подне, држаће се у грађевинском одељењу општине београдске јавна усмена лицитација за грађење калдрме — тротуара и коловоза — у Милутиновој улици.

Кауција се полаже при лицитацији у 1.400 динара у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови, предрачуњ, план ситуациони и попречних профил, могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана у време канцеларијско и при лицитацији.

Из седнице Суда општ. Београдске АБр. 232. 15. марта 1890 год. У Београду.

III.

На дан 6. Априла тек год. од 3 до 6 сати после подне, држаће се при грађевинском одељењу Београдске општине јавна усмена лицитација за претрес и криеж калдрме у Кастројотовој улици.

Кауција се полаже при лицитацији у 200 динара у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови и предрачуњ могу се видети при поменутом одељењу сваког радног дана у време канцеларијско и при лицитацији.

Из седнице Суда општ. Београдске АБр 233. 15. марта 1890 год. у Београду.

НА ЗНАЊЕ

Штаб VII. (београдске) пуковске окружне команде премештен је у Горњи Град — о чему се извештавају они, којих се то тиче, којима је потребно знати

Бр. 1646. Из канцеларије штаба VII. (београдске) пуковске окружне команде 13. марта 1890 г.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

Од 6. до 12. марта закључно прешло је преко општинских кантара:

ТЕЖИНА КИЛОГР.	Ч Е Г А	100 к. просе- чна цена дин.	ТЕЖИНА КИЛОГР.	Ч Е Г А	100 к. просе- чна цена дин.
15,757	Брашина шиенич.	—.—	69,545	Сена . . .	5·50
	Брашина кукуруз.	—.—	1,385	Сламе . . .	3·—
1,461	Шиенице . . .	15·35	738	Шишарке . .	46·—
154	Кукуруза . . .	10·50	183	Коре брезове.	12·—
956	Ражи . . .	14·—	185	Кајмака . .	125
5,274	Крупника . . .	—.—	1,187	Сира . . .	65·—
11,996	Јечма . . .	12·50		Лоја нетопљена	—.—
17,321	Овса . . .	13·75		Масти . . .	102
	Кукуруз нови	—.—		Сланине . . .	—.—
71,982	Пасуља . . .	24·50	176	Сува меса . .	42·—
19,208	Кромпира . . .	9·—		Вуне пране . . .	—.—
1 216	Арнацика . . .	16·—	16,194	Свиња дебелих	78·—
890	Црна лука . . .	9·—	175	Тумура дрвена	6·—
7,675	Бела лука . . .	29·—	106,212	Креча . . .	3·40
	Лука аршламе	8·—		Кунуса кисела . . .	—.—
1,092	Јабука . . .	21·--		Рена . . .	—.—
	Крушака . . .	—.—		Литара . . .	—.—
22,163	Ораја . . .	20·—	21,938	Вина црна . .	17·—
	Грожђа . . .	—.—	739	Вина бела . .	26·—
	Шљива сирових . . .	—.—	34,330	Ракије шљ. меке	27·—
	Сувих шљ. нов.	36·—		Ракије „љуте“ . . .	—.—

Примедба. Приход на општинским картарима од 6. до 12. марта 1890. год. 1190 див. 50 паре.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА.